

JEESUS, MAAILMAN VALKEUS

Matt. 2:1-12

1. Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, idästä tuli Jerusalemiin tietäjiä,
2. jotka kysyivät: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet häntä kumartamaan."
3. Kuullessaan tästä kuningas Herodes hämmästyí ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
4. Hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynyt.
5. He vastasivat: "Juudean Beetlehemissä. Sillä näin on kirjoitettu profeetan kirjassa:
6. 'Sinä Beetlehem, Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia'."
7. Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja kyseli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.
8. Hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkoin lasta. Kun löydätte hänet, ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin kumartamaan häntä."
9. Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle. Tähti, jonka he olivat idässä nähneet, kulki heidän edellään kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen.
10. Nähdessään tähden he ihastuivat suuresti.
11. He menivät taloon ja näkivät lapsen sekä Marian, hänen äitinsä. He lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.
12. Jumala kielsi heitä unessa palaamasta Herodeksen luo. Niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

Mitä etsit?

Mitä Sinä etsit ja odotat syvimmin elämässäsi? Se kertoo, mikä tai kuka on sinua hallitseva voima eli Sinun jumalasi. Monet odottavat paranemista, toiset taloudellista nousukautta. Joku etsii prinssiä tai prinsessaa, joka kykenisi tekemään hänet onnelliseksi. Joku odottaa vain tämän hetkisen ahdistuksen tai masennuksen väistymistä. Joku taas ripustaa kaikki toiveensa ohikiitävien hetkien tunnelmiin pettyäkseen kerta toisensa jälleen.

Joku taas tunnustautuu muodikkaasti ikuiseksi totuuden etsijäksi, vaikka jo tietäinkin, ettei hän koskaan totuutta voi löytää. Kukaan rehellinen ihminen ei kuitenkaan voi tyytyä pelkästään etsimiseen. Elämän syvimpiin kysymyksiin on pakko löytää vastauksia. Mitä tapahtuu, kun minä kuolen? Mistä löytyisi apu syyttävän omantunnon tuskaan? Mistä löytyisi se rakastava sydän, persoona, jolle voisin jakaa koko sydämeni ja jolta saisin osakseni jakamattoman rakkauden?

Jumalan yhteyteen luotu mutta Jumalan hyljännyt ja omille teilleen lähtenyt ihminen on kuin kala kuivalla maalla. Hänet on tarkoitettu elämään Jumalan elämän veden virrassa. Vain yhteys Jumalaan vastaisi hänen kysymyksiinsä. Mutta synnin tähden syyllisellä, kuoleman ja tuomion alaisella ihmisellä ei parhaimmista yrityksistäänkään huolimatta ole mitään mahdollisuutta omin keinoin päästä rakastavan Isän luo takaisin. Kateus ja viha ovat vieneet häneltä ilon. Ylpeys ja itsekkyydet ovat ajaneet hänet yksinäisyyden ja masennuksen kierteeseen. Kunnianhimo, rahanhimo ja lihan halut ovat orjuuttaneet hänet. Syvin oppineisuus tai kokosydämisimmät uskonnolliset ponnistuksetkaan eivät

häntä auta kadotettuun paratiisiin, siihen "onnenkaukomaahan", josta kaikilla on jonkinmoinen unelma, mutta jonne kulkevaa tietä ei löydy tai se on täysin tukossa.

Kysymystensä ja pimeytensä tähden tuskan alainen ihminen tarvitsisi sellaisen Kuninkaan, joka kykenisi vapauttamaan hänet synnin ja syyllisyyden ja kuoleman kahleista ja viemään hänet takaisin rakastavan taivaallisen Isän sydämelle. Ihmisen pimeyteen kuuluu, että viimeiseen asti hän yrittää ylläpitää kuvitelmaa siitä, että hän itse jotenkin kykenisi muuttamaan itsensä. Hän uskoo kykynsä löytää tien onneen. Ulkopuolista apua, Jumalan lähettämää Pelastajakuningasta ei haluta kuvioihin ennenkuin viimeisessä hädässä. Tarvitaan todella suuri määrä nöyryyttä ja rehellisyyttä sen tunnustamiseen, että omat mahdollisuuteni ovat lopussa, omien suuruudenkuvitelmien tie kuljettu loppuun.

Tietäjien etsintä

Oman aikansa eräät oppineimmat miehet olivat kuitenkin tulleet siihen lopputulokseen, että he todella tarvitsivat Vapauttajakuningasta. He edustivat silloista korkeinta mahdollista oppineisuutta, korkeaa yhteiskunnallista asemaa ja suurta varallisuutta. Idän viisaiden tulo Jerusalemiin oli varsinainen "tapaus". Koko kaupunki kohisi tätä uutista. Kuningaskin halusi tavata nämä vastasyntyntyttä Kuningasta etsimään tulleet.

Nämä miehet eivät olleet löytäneet todellisia vastauksia syvimpiin kysymyksiinsä ja he eivät tyytyneet mihinkään vähempään. Heidän totuudellisuutensa ja rehellisyytensä ajoivat heidät liikkeelle. Vastauksia elämän syvimpiin kysymyksiin ei löydy vain istumalla ja odottamalla. Itämaan tietäjät olivat valmiit panemaan kaikkensa likoon löytääkseen sellaisen Kuninkaan, jota he voisivat kumartaa ja jolta he saisivat todellisen vastauksen elämänsä perimmäisiin kysymyksiin. He olivat valmiit ottamaan ajan, näkemään vaivan ja maksamaan kustannukset siitä, että löytäisivät Kuninkaan.

Mutta pelkkä syvä tarve löytää sellainen Henkilö, joka kykenisi viemään heidät elämän lähteen luo, ei pelkästään riittänyt näiden tietäjien liikkeellelähtöön. Heidän oli saatava myös jostain vihi siitä, mistä he voisivat löytää totuuden ja armon Kuninkaan, uuden Hallitsijan elämänsä. Heidänsä etsintänsä ei siksi lähtenyt liikkeelle heistä itsestään, vaan Jumalasta, joka oli lähtenyt etsimään heitä.

Jumala vetää luokseen

Kukaan ei koskaan voi löytää elävän Jumalan yhteyteen, ellei Jumala itse vedä häntä puoleensa. Jumala tekee sen ensiksikin ns. yleisen ilmoituksensa kautta. Herra puhuu nimittäin jokaiselle luomalleen luomistekojensa, omantunnon ja ihmiskohtaloiden kautta. Itämaan tietäjillä oli siis taju Jumalan Kaikkivaltiuudesta ja Hänen suunnattomasta suuruudestaan ja myös siitä, että he joutuisivat tämän Jumalan edessä kerran tekemään tilin koko elämästään. Vaikka tämä Jumalan antama ilmoitus itsestään on sisällöltään oikeaa, se paljastaa ihmiselle hänen suunnattoman tarpeensa, mutta ei riitä johtamaan häntä Jumalan luo. Siksi Jumala on antanut myös erityisen ilmoituksen. Hän puhuu sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa.

Jouluyönä paimenet saivat enkeleiltä erityisen ilmoituksen ja selkeät ohjeet, mistä löytää vastasyntynyt Vapahtaja, joka oli tarkoitettu juuri heidän syntiensä anteeksiantajaksi ja heidän Herrakseen. Heidän tiensä Jeesuksen Kristuksen luo oli siis eräässä merkityksessä varsin mutkaton. Mutta heillekään ei riittänyt pelkkä Jumalan ilmoitus.

Heidän piti myös lähteä liikkeelle ja mennä sinne, minne ilmoitus viittasi.

Lähde liikkeelle etsimään

Itämaan tietäjille tie Jeesuksen luo kulki monien mutkien kautta, mutta Jumala kykeni viemään heidät yhtä varmasti Jeesuksen luo kuin paimenetkin. Myös tietäjien oli tartuttava siihen tilaisuuteen, jonka Herra heille ilmoituksessaan antoi ja lähde liikkeelle. Heidän saamansa kutsu tien alkuun oli tähti. He olivat tähtitieteilijöitä ja olivat ilmeisesti myös tutustuneet Vanhaan testamenttiin. Jumala antoi heille siis ilmoituksen lähteä tielle kohti Jeesusta juuri siinä, missä he arkityötään tekivät, tieteen ja tutkimuksen alueella. Ratkaisevaa ei siis ole se, saammeko nähdä Herran kirkkauden täyteen vai vain pienen tähden tuikkeen. Ratkaisevaa on se, että kun ymmärrämme, että Jumala puhuu meille tavalla, jota me ymmärrämme, meidänkin on lähde liikkeelle, lähde etsimään sitä Vapahtajaa, jolla on vastaus kysymyksiimme: Hän kukisti kuoleman ja vain Hän kykenee herättämään kaikki kuolleet. Hän kantoi synnit Golgatan ristille, vain Hänellä on valta antaa synty ja syyllisyys anteeksi ja palauttaa meidät Jumalan Isän syliin. Vain Hänessä voimme löytää sellaisen rakkauden, joka kykenee meidän pohjattoman rakkaudenjanomme tyydyttämään.

Vilpittömänkään etsijän tie ei välttämättä ole helppo, sillä monet väärät asenteet ovat jo pienestä pitäen iskostuneet meidän mieliimme. Tietäjillä oli käsitys siitä, että Juudean kuninkaan kaupungin Jerusalemin tulisi olla toki Messiaan, Vapauttajakuninkaan synnyin paikka. He eivät olisi voineet kuvitellaakaan, että jostakin Beetlehemissä kaltaisesta pikkukaupungista voisi tulla maailman Vapahtajaa.

Tähti vei sanan luo

Jeesus lupasi: "Jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan". Vaikka ennakoasenteittesi vuoksi kulkisitkin väärään paikkaan, Herra kykenee johtamaan Sinua eteenpäin. Tietäjät pääsivät Jerusalemissa sellaisten Raamatun tutkijoiden luokse, jotka tiesivät oikean vastauksen: "Messias Kuningas syntyy Beetlehemissä." Näiden lainoppineiden ja pappien käsittämätön sokeus oli kuitenkin siinä, missä niin monen suomalaisenkin Raamatun kohtalaisen hyvin tuntevan ihmisen. Heille riitti teoreettinen pohdiskelu. Heillä itsellään ei ollut ajatustakaan lähteä etsimään Vapahtajaa, vaikka tiesivätkin mistä Hänet voisi löytää. Monet voi-huudot Jeesuksen oli pakko lausua noiden Raamatulla askartelijoiden päälle, jotka kuitenkin omassa elämässään hylkäsivät Sanan. "En minä tuomitse teitä, vaan se sana, jonka te tunnette on nouseva teidän tuomioksenne." Viisas ei ole sanan kuulija, vaan se, joka kuulee sanaa ja myös noudattaa sitä.

Tähti vei tietäjät Jumalan sanan luo. Sana ja tähti yhdessä opastivat heidät lopulta Jeesuksen, Kuninkaan luo, sillä he halusivat löytää vastauksen. Suuri oli heidän ilonsa, kun he huomasivat jälleen päässeensä Jumalan johdatukseen takaisin. Jos olet joutunut pois Jumalan johdatuksen tieltä, Herra haluaa palauttaa Sinut tielle!

Löytäjän ilo

Löydettyään Jeesuksen he kumartuivat Hänen eteensä. Kukaan ei voi oppia tuntemaan Jeesusta muuten kuin kumartamalla Hänen eteensä. Kumartumisessa ei ole vai kysymys siitä, että sillä osoitetaan oman käsityskyvyn ja viisauden täydellinen riittämättömyys Jumalan ihmeen edessä: Pyhä Kaikkivaltias kirkkauden Jumala tulee luomansa maailman keskelle avuttomaksi lapseksi menettämättä silti jumaluuttaan ja suuruuttaan.

Kumartaminen merkitse ennen kaikkea kiitollista hallintavallan luovuttamista Jeesukselle. "Sinä olet minun Herrani ja Jumalani. Päätä minun elämäni asioista. Tapahtukoon Sinun tahtosi minunkin elämässäni."

Lahjat Jeesukselle

Tietäjät toivat myös lahjansa Herralle. Kullalla he julistivat Jeesuksen kuninkaakseen, suitsukkeella he kertoivat, että Jeesus on se ainoa, jonka puoleen he tulevat rukouksissaan kääntymään ja mirhalla, ruumiin palsamointiin käytetyllä kallisarvoisella aineella, he halusivat kertoa, että Jeesuksen ruumin oli kerran lepäävä heidän syntiensä tähden kuoleman kärsineenä haudassa, mutta se ruumis ei ole näkevä katoavaisuutta, vaan on nouseva ylös.

Kun Sinä löydät Jeesuksen omaksi Vapahtajaksesi ja Herraksesi, Hän odottaa ei vain sitä, että kumarrut Hänen eteensä syntisenä ja omistat anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän lahjan, jonka Hän antaa jokaiselle luokseen tulevalle. Hän odottaa myös, että Hän saisi Sinulta kaiken sen, mikä on Sinulle kallisarvoista. Hän haluaa ottaa koko elämäsi ja lahjasi ja kykysi omaan käyttöönsä. Voit niillä palvella Häntä, voit korottaa Hänet Kuninkaaksesi arkielämän keskellä.

Tietäjien lahjoilla Joosef ja Maria pystyivät selviytymään pakolaisuutensa raskuuden keskellä Egyptissä. Sinun lahjoillasi evankeliumi voi kulkeutua kauas sinne, missä eletään vielä synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen orjuuttamina.

Jumalan alkaa puhua

Kun tietäjät olivat löytäneet tiensä Herran Jeesuksen luo, he pääsivät Jumalan elävään yhteyteen. Se merkitsi myös sitä, että Jumala alkoi puhua heille suoraan. Unessa he saivat Herralta ohjeet palata omaan maahansa. Jeesuksen omassa elämässään kohdanneet saavat tänäkin päivänä kokea, miten Raamatun sana alkaa aueta heille. Jumala puhuu heidän sydämilleen ja he löytävät tien eteenpäin. Ei enää Jeesusta etsien, vaan Ylösnousseen Jeesuksen seurassa ja Häntä palvellen.

Raamattu ei kerro, mitä idän viisaat tekivät palattuaan kotimaahansa. Mutta luulen, että he eivät koskaan voineet lakata kertomasta ympärillään oleville siitä ihmeellisestä Herrasta Jeesuksesta, jonka he olivat saaneet kohdata ja josta oli tullut heidän elämänsä Kuningas. Heistä tuli eläviä tähtiä ympärillä oleville ihmisille. He halusivat viitoittaa muillekin tietä Jeesuksen luo.

Yukari etsintä

Kesäkuun 22. päivänä 1995 23 vuotias Yukari niminen neito, joka oli vierailulla luonamme Ryttylässä, teki päätöksen ottaa vastaan kristillinen kaste.

Tutustuimme häneen tapaninpäivänä 1991, kun hän ilmestyi olohuoneeseemme Kuopioon todellisiin paukkupakkasiin. Hän oli silloin Osakassa sosiaalialan oppilaitoksessa aivan opintojensa loppusuoralla. Hänen kurssillaan opiskeli myös Ananin seurakunnassa kastettu Emi W. He olivat ystäväystyneet ja päättivät ennen työelämään siirtymistä suorittaa elämänsä ensimmäisen ulkomaanmatkan. Kohteeksi he valitsivat eksoottiselta kuulostavan Suomen, koska Emillä oli siellä tuttuja. Niin he sitten tulivat 10 päivän vierailulle luoksemme.

Heti kättelyssä Yukari lievästi anteeksipyydellen totesi, että hän on buddhalainen eikä mikään kristitty niin kuin hänen ystävänsä Emi. Hänen ilmoitukseensa sisälsi myös tiettyä uteliaisuutta siitä, millainenhan tämä "kristillinen" Suomi ja millaista meidän kristityn perheen elämä mahtaa olla. Toisaalta siihen lienee sisältynyt ääneen lausumaton pyyntö: "Yrittäkää hyväksyä minut tällaisenani älkääkä yrittäkö käännättää minua kristinuskoon."

Perheellämme on ollut tapana pitkään tutkia yhdessä Raamattua japaniksi aamuisin ja otimme vieraamme heti tähän kuvioon mukaan. Yukarikin tuntui sulavan juttellessamme kaikenlaista avoimen Raamatun äärellä. Eräissä keskustelussa hän kertoi mielenkiintoisen tunnustuksen:

"Vaikka isäni ja äitini opettivat minut rukoilemaan päivittäin buddhalaisen kotialttarin edessä esi-isien henkiä ja tempeleissä epälukeista sintojumalten joukkoa ja vaikka en olekaan koskaan käynyt kirkossa enkä lukenut Raamattua, olen silti pienestä pitäen tiennyt, että on olemassa vain yksi Jumala, joka 'asuu' minussa, koska omassa tunnossani tunnen Jumalan äänen."

Yukari kyselikin usein, olisiko mitään syytä miksi hänen pitäisi tulla kristityksi ja päästä Jumalan tuntemiseen Kristuksen kautta, sillä hänhän jo tunsikin Jumalan. Olen vakuuttunut siitä, että hän uskoi aivan oikeaan Jumalaan. Tämä usko perustui Jumalan yleiseen ilmoitukseen luomisessa, omantunnon toiminnassa ja elämänkohtaloissa. Viimeksi mainittua hänen elämässään edusti se, että hänen veljensä oli syvästi kehitysvammainen. Tätä Jumalan yleistä ilmoitusta ei japanilainen buddhalaisuus eikä shintolaisuus ollut missään vaiheessa kyenneet tukahduttamaan hänen sisimmästään. Jumalan yleinen ilmoitus antaa oikean - vaikkakaan ei riittävää - kuvaa Jumalasta. Se on liittymäkohta evankeliumin julistukselle, mutta buddhalaisuus tai muut uskonnot voivat erittäin tehokkaasti myös tukahduttaa sen.

Selitin Yukarille, että ketään ei viime kädessä auta oikeakaan tieto Jumalasta, ellei hän pääse Jumalan elävään yhteyteen, ellei hän saa syntejensä anteeksi, ellei hän saa varmuutta iankaikkisen elämän osallisuudesta ja ellei hän pääse sydämen pohjia myöten maistamaan Jumalan rakkauden suuruutta, joka on ilmestynyt Kristuksen uhrissa Golgatalla.

Mietin sitten, mikä mahtaisi saada Yukarin todella kiinnostumaan evankeliumista ja siitä, mitä se saa aikaan ihmisessä. Siksi päätin viedä hänet ja Emin Invalidiliiton palvelutaloon Kuopiossa tapaamaan Seijaa, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Hänen luotaan he kävelivät sanattomina ulos. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. Heistä oli käsittämätöntä kuulla Seijan kertovan:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Yukari ja Emi näkivät, miten Seijan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. Heidät yllätti vuoteeseen sidotun rakkaus. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta. Illalla he kyselivät, mistä he voisivat löytää samanlaisen onnen.

Ystävykset palasivat Japaniin ja kiireinen työ kehitysvammaisten lasten kodissa vei Yukarin mukanaan. Mutta silloin tällöin hän luki saamaansa Uutta testamenttia ja kävi muutamassa kristillisessä tilaisuudessaakin. Mutta hän oli edelleen buddhalainen. Hänen kiinnostuksensa kristinuskoa kohtaan pysyi ulkopuolisen, sivustakatsojan mielenkiintona.

Sitten tuli 17.1.1995 ja raju maanjäristys Kobeen. Yukari joutui näkemään hävityksen ja ahdistuksen ympärillään. Kuoleman pelko hänen sydämessään nousi tietoisuuteen.

Maaliskuun lopussa hän päätti luopua työpaikastaan, koska ei tullut toimeen hoitokodin johtajan kanssa. Juttelimme toukokuussa siitä Osakassa käydessäni. Totesimme, ettemme voi vaatia toisten ihmisten muuttamista, mutta itse ehkä voisimme muuttua selviytyäksemme toisten kanssa paremmin. Pian Suomeen palattuani sain Yukarilta kirjeen: "Olet oikeassa, minun pitäisi muuttua, mutta miten se olisi mahdollista. Minusta tuntuu, että kokosydämisistä yrityksistäni huolimatta en kykene muuttamaan paremmaksi."

Toukokuussa Yukari ja Emi tekivät pikapäätöksen. He tulevat toistamiseen Suomeen, tällä kertaa nähdäkseen Suomen kesän. Kesäkuun 20. päivä heidän koneensa laskeutui Helsinki-Vantaan lentokentälle ja jo matkalla Ryttylään oli keskustelu käynnissä: "Kuule Yukari, vaikka sinä et kykenekään itseäsi muuttamaan, Jeesus Kristus kykenee siihen, Hän voi antaa Sinulle aivan uuden elämän."

Illalla 22.6. Yukari ja Emi olivat vetäytyneet jo yöpuulle Ryttylän kartanon vanhan päärakennuksen toisessa kerroksessa. Mutta keskustelu alkoi kulkea jälleen Jeesukseen Kristukseen. Yukari tajusi, että hänelle ei riittäisi enää se, että hän on ulkopuolisena tarkkailijana kiinnostunut kristinuskosta. Hänen on otettava selkeä kanta Jeesukseen, joko puolesta tai vastaan. Sinä iltana hän teki ratkaisunsa. Hän halusi tulla kristityksi, hän halusi kristillisen kasteen.

Aamulla Emi ja Yukari ilmaantuivat meille kertomaan uutisen ja esittivät pyynnön: "Voisiko Yukari saada kasteen vielä Suomessa ollessaan - aikaahan oli vielä runsas viikko?" Kerroimme, että kasteessa on kysymys myös seurakuntayhteydestä ja että sitä varten tarvittaisiin myös riittävä kasteopetus. Soitimme siksi Yukarin kotia lähellä sijaitsevan Himejin ev.lut. seurakunnan pastori Hironolle ja pyysimme häntä antamaan kasteopetuksen ja kastamaan sitten Yukarin sopivana ajankohtana. Ilomielin hän otti pyynnön vastaan.

Yukari palasi Japaniin ja ensi töikseen soitti kaikille ystävilleen: "Minusta tulee pian kristitty." Kaikki suhtautuivat asiaan ikään kuin Yukari olisi mennyt Suomessa sekaisin. Itse hän ymmärsi kyllä heidän asenteensa, mutta ei voinut sydämensä ilolta olla kertomatta asiaa heille. Kodissa häntä odotti hillitty vastustus. Mutta Jumalan sana alkoi aueta ihmeellisellä tavalla. Kasteopetuksen tunnit hän äänitti kaseteille voidakseen kuunnella niitä uudelleen. Vaikka sydämessä edelleen vanha luonto, lihakin, oli tallella, uusi suhde Herraan osoittautui suuremmaksi. Ilo täytti sydämen.

Lokakuun 29. päivänä Yukari kastettiin Himejin kirkossa. Häneltä tuli iloinen ja kiitollinen viesti asiasta. Hän on hyvää vauhtia oppimassa Kristuksen todistajan tehtävää niin läheisilleen kuin kauempana oleville. Hän uskoo, että kärsivällinen rukous on vievä vielä hänen vanhempansakin Herran yhteyteen.

Tammikuussa 1997 Yukari vieraili kolmannen kerran Suomessa ja antoi oman todistuksensa uskoon tulostaan mm 400 nuorelle Ryttylän uudenvuoden tapahtumassa.

Oletko jo löytänyt

Oletko Sinä jo löytänyt Jeesuksen elämäsi Vapahtajaksi ja Kuninkaaksi? Kuulutko yhä etsiviin? Jos kuulut, olet tänään oikeassa paikassa, sillä Herran sana on juuria Sinua varten. Sana haluaa johtaa Sinutkin Jeesuksen henkilökohtaiseen tuntemiseen. Syntisi tunnustaen ja niistä Herran puoleen kääntyen saat tulla Jeesuksen luo. Hän haluaa antaa Sinulle synnit anteeksi ja uuden, iankaikkisen elämän Jumalan Isän sydämen yhteydessä.

Jos taas olet jo löytänyt Herran, Jeesus haluaisi ottaa Sinut entistä kokonaisemmin ja ehyemmin omaan palvelukseensa. Hän tarvitsee Sinua. Hän haluaisi käyttää Sinua niille oppaiksi, jotka etsivät edelleen tietä Jeesuksen luo olivat he sitten Sinua maantieteellisesti hyvinkin lähellä tai aina maan äärissä. Korota Hänet uudelleen Kuninkaaksesi ja anna itsesi, lahjasi ja kykysi Hänelle lahjaksi.